

[Aksel Møller.]

hele dette område med det mål at afvikle alt, hvad der kan skaffes flertal for at afvikle, og afvikle det så hurtigt som muligt. Og det andet punktum af paragraffen går ud på, at den højtærede handelsminister ved fremtidige nye rationeringer af forbrugsvarer og produktionsreguleringer nødes til at dele, også formelt, sin bemyndigelse med rigsdagens vareforsyningsudvalg.

Man har naturligvis god grund til at håbe, at dette sidste punktum er et overflødigt punktum. Man har vel, i regeringskredse i hvert fald, god grund til at håbe, at det ikke skal blive nødvendigt at indføre nye rationeringer og nye restriktioner. Jeg vil gerne dele dette håb, men jeg vil dog gøre den bemærkning, at den handelspolitik, som vi nu ser under udvikling, jo meget vel snart på et og snart på et andet område vil kunne føre os ind i en vareknaphed, således at retfærdighedsgrunde, fordelingsmæssige grunde, kunne føre til, at ministeren var nødt til at tage hensyn til dette andet punktum i det nye ændringsforslag.

Jeg vil også gerne have lov til at gøre opmærksom på, at det nye stykke i § 5 også gælder for den højtærede bygge- og boligminister såvel som for hans kolleger landbrugsministeren og fiskeriministeren, og det er mit håb, at man under forhandlingerne med boligministeren i rigsdagens vareforsyningsudvalg om byggerestriktionerne vil møde velvilje hos ministeren, således at man kan afvikle restriktionerne og f. eks. ved en særlig lov gennemføre de begrænsninger i byggevirksomheden, som stadig må anses for ønskelige.

Den vigtigste rationeringsophævelse, nemlig den for kød og flæsk, finder jo sted i forbindelse med et andet lovforslag, og jeg skal derfor ikke komme ind på den her.

En enkelt ændring består blot i, at en bestemmelse, § 5, stk. 4, som man ikke gennem lang tid har haft brug for, bortfalder. Man kan måske sige, at det er noget, udvalget ikke havde behøvet at spille tid på, men det må nu engang være rigsdagens opgave, efterhånden som bemyndigelserne overflødiggøres af udviklingen, også at sørge for, at de kommer ud af loven, og det er for denne bemyndigelses vedkommende sket herved.

Hemmeligheden bag den udvikling og de faktorer, der har ført til dette forlig umiddelbart efter en storpolitisk kampsituation, er efter min mening det, der er sket ved OEEC-landenes henvendelse til Danmark og ved deres beslutning om at tilstræbe en sådan udvidelse af frihandelen mellem lan-

dene, at indtil 50 pct. af landenes handel stort set overgår til frilisterne og til fri vareudveksling de kontraherende lande imellem. Hvis denne situation, som Parisresolutionen fremkaldte, ikke var opstået, ville det have været vanskeligere at overvinde de modsætninger, der var mellem partierne i sagen om vareforsyningsloven. Men det ville jo være helt urimeligt af os, hvis vi prøvede på at bestride, at det, der er sket i Paris, og de følger, det vil få for Danmark, endnu er ganske uoverskueligt for os allesammen. Det er karakteristisk for vor fantasi på dette område, at de krav, der er stillet til os fra Paris, langt, langt overstiger, hvad selv oppositionspartierne i dette høje ting havde forestillet sig af muligheder, i alt fald i kroner og øre, for omfanget af en friliste. Det er derfor ganske naturligt, at den begivenhed måtte kalde til en revision af hele den politiske og økonomiske situation, og det er efter min mening til alles ære, at der er vist en sømmelig tilbageholdenhed i udvalget med hensyn til at stille krav om udvidelser af de foreslåede frilister.

Naturligvis er der flere af os, der har haft et og andet ønske om rettelser, men sådanne fordringer, at det lagte program kunne siges at være sprængt eller at være bragt i vanskeligheder derved, er ikke stillet. Det skyldes ikke, at der ikke har været en opfordring til det i kraft af den indstilling, som ærede medlemmer har til hele dette problem, men det skyldes forståelsen af, at hvis vi skal kunne indånde den økonomiske friheds luft, så må vi desværre efter mange års indespærring vænne os så småt til den, selvom jeg tror, det er nyttigt for os at være klar over, at tilvænnning på dette område fremtidig må ske meget hurtigt, hvis vi ikke skal komme i en meget uholdbar situation.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen talte om ønskeligheden af en jævn udvikling og om ønskeligheden af, at denne jævne udvikling af frilisteprogrammerne efterhånden førte til, at den jævne mands forbrugsstande rykkede ind på færdigvarelisten, sådan at konkurrencen kunne sætte ind og virke til nedbringelse af omkostningsniveauet her i landet. Jeg kan næsten ikke se, at der er nogen af os, der kan blive ophidset over hans program på dette punkt. Jeg for mit vedkommende kan kun yde det min tilslutning. Jeg er sikker på, at det i virkeligheden deles af alle.

Men går vi fra selve ordene, sådan som de blev sagt, over til en undersøgelse af de politiske problemer, de rejser, må vi erkende, at det er problemer, der nemt kan komme